

Рощина Інна Олександрівна

кандидат юридичних наук

доцент кафедри кримінального права і процесу

Навчально-наукового юридичного інституту

Національного авіаційного університету

ВИБОРИ СУДДІВ – УМОВА УСПІШНОЇ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ

Для успішної боротьби з корупцією взагалі і, зокрема, в суддівському корпусі, велике значення має статус судді. Після набуття Україною незалежності кілька разів приймалися і доповнювалися закони про статус судді.

7.07. 2010 р. був прийнятий Закон України № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів». Згідно з ч. 1 ст. 39 цього Закону Верховний Суд України складався з двадцяти суддів – по п'ять суддів від кожної спеціалізованої юрисдикції (цивільної, кримінальної, господарської, адміністративної), з числа яких вибирався Голова Верховного Суду України та його заступник [1]. До цього часу Верховний Суд України налічував 95 суддів.

Перші місяці роботи судів за новим Законом переконливо показали, що ця реформа була проведена поверхово й не професійно, через те вона не тільки не змінила ситуацію в суддівському корпусі в кращу сторону, але ще суттєво збільшила її, а також ускладнила можливість простому українцеві домагатися правди. Іншими словами, корумпованість суддівського корпусу в Україні стала загрозою існування самої держави.

Потім ще 4 рази приймалися закони про зміну і доповнення статусу судді, які також не дали позитивного результату.

Останній Закон «Про забезпечення права на справедливий суд» № 336-VIII був прийнятий 21.04.2015 р. Згідно з п. 1 ст. 48 цього Закону суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання. Суддя здійснює правосуддя на основі Конституції і законів України, керуючись при цьому принципом верховенства права. Втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя забороняється і тягне за собою відповідальність, установлену законом [2]. Немає сумніву, що формулювання цієї статті доволі повно дає права суддям здійснювати правосуддя відповідно до ч. 2 ст. 126 Конституції України. Однак, на практиці судді систематично порушують чинне законодавство, у тому числі і за вказівкою різного рангу чиновників. Характерним прикладом у цьому відношенні є заява голови Апеляційного суду м. Києва А. Чернушенко, який у відео-зверненні на YouTube заявив, що на нього з боку Адміністрації Президента України були спроби втручання в діяльність Апеляційного суду м. Києва [3].

Відповідно до п. 3 Закону «Про забезпечення права на справедливий

суд» від 12.02.2015 р. суддя зобов'язаний звернутися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до органів суддівського самоврядування та правоохоронних органів. Але чому цю заяву А. Чернушенко зробив вже після того, як був звільнений з посади?

Відповідь тут може бути тільки одна. Поки А. Чернушенко обіймав посаду голови Апеляційного суду м. Києва йому було не вигідно розголошувати про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя. Але як тільки він був викритий у корупції одразу зробив таку заяву, а потім сховався від органів досудового розслідування і суду.

У зв'язку зі сформованою катастрофічною ситуацією в судовій системі, до Верховної Ради України в грудні 2015 р. був представлений новий законопроект про внесення змін до Конституції України в частині правосуддя.

Цим законопроектом передбачено багато змін у статусі судді. Зокрема, всі судді призначатимуться одразу безстроково Президентом за поданням Вищої ради правосуддя (далі ВРП), яка змінить Вищу раду юстиції. ВРП передбачається сформувати з 21 суддів: 10 від з'їзду суддів, по 2 від Президента, Верховної Ради України, з'їзду адвокатів, конференції прокурорів, з'їзду юридичних вищих навчальних закладів та науковців. До складу ВРП входить за посадою Голова Верховного Суду України.

Крім того, якщо раніше затримання чи арешт судді були неможливі без згоди парламенту, то в новій редакції такі дії будуть можливі тільки на підставі схвалення ВРП. Також, згідно з чинною Конституцією, створення і ліквідація судів були прерогативою Президента – а у пропонуваній редакції такі дії повинні визначатися окремим законом. У випадку, якщо зміни наберуть чинності, вік суддів складе не менше 30 років. Відтепер, перед призначенням на посаду, судді будуть рік вчитися в Національній школі суддів України.

Немає сумніву, що пропонувані цим законопроектом нововведення повинні будуть в якійсь мірі сприятиме боротьбі з корупцією в суддівському корпусі. Але, на нашу думку, одним з перших кроків по боротьбі з корупцією в судовій системі мають бути вибори місцевих суддів. Повинен також чітко розроблений механізм відкликання суддів. Іншими словами, якщо в Україні, згідно з ч. 1 ст. 5 Конституції України носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ, то народ і повинен здійснювати вибір і відкликання суддів.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» № 2453-VI від 7.07.2010 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://kodeksy.com.ua/pro_sudoustrij_i_status_suddiv/statja-39.htm.

2. Закон України «Про забезпечення права на справедливий суд» №192-VIII від 12.02.2015 р., зі змінами, внесеними згідно із Законом №336-VIII від 21.04.2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://document.ua/pro-zabezpechennja-prava-na-spravedlivii-sud-doc219620.html>.

3. Суддя Чернушенко: Порошенко та Філатов замовляли у мене справи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://antiraid.com.ua/news/30336-suddya-chernushenko-poroshenko-ta-filatov-zamovlyali-u-mene-spravi.html>.

Селіверстова Катерина Андріївна

студентка 4 курсу II медичного факультету Національного медичного університету імені О.О.Богомольця

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЛІКАРСЬКИХ ПОМИЛОК ХІРУРГІЧНОГО ПРОФІЛЮ В УКРАЇНІ

Сьогодні в Україні проблема лікарських (медичних) помилок є «популярним» предметом досліджень, як лікарів, так і юристів. Однак, статистика лікарських помилок у нас майже зовсім закрыта, і лише окремі випадки стають відомими громадськості. Вітчизняна судова практика з цієї категорії справ не оприлюднюється. Згідно зі статистикою найчастіше серед лікарів помиляються хірурги [1].

Метою нашого дослідження було дослідити лікарські помилки в хірургії.

Пошук проводився в таких базах даних: MEDLINE, Medscape, PubMed за період 2009-2015 рр. з використанням таких ключових слів, як «Лікарські помилки», «Хірургічні помилки», а також в мережі Internet [3, 4, 5].

Результати. Серед лікарських помилок виділяють: діагностичні, лікувально-тактичні, технічні, організаційні, деонтологічні, помилки у веденні документації та помилки поведінки медперсоналу. Щодо впливу людського фактору – об'єктивні та суб'єктивні. За етапністю (в хірургії): доопераційні, операційні, післяопераційні.

Серед умов що підвищують ризик виникнення помилок – екстремальні ситуації, складність окремих випадків, втома і неуважність хірурга, необхідність виконання роботи не за спеціальністю, слабкий контроль, недостатній рівень кваліфікації лікаря та інші.

Згідно зі статистикою, щорічно медичні працівники здійснюють майже 4000 помилок, які можна було б запобігти. Найбільш поширені помилки хірургів – порушення ходу операції і «забудькуватість»: медики занадто часто залишають в тілі пацієнта інструменти [2].

Згідно з останніми даними, щотижня хірурги залишають після операції сторонній предмет на зразок тампону, всередині тіла пацієнта 39 разів; неправильно проводять операцію – 20 разів; діють в неправильній ділянці тіла – 20 разів. Найчастіше хірургічні помилки роблять фахівці у віці від 40 до 49 років.

Лікарські помилки, зокрема помилки в хірургії є важливою проблемою багатьох країн, в тому числі і в Україні. Статистичні дані про справжню ситуацію в нас закрыті для широкого загалу, судова практика з цієї категорії справ не оприлюднюється.

Список використаних джерел

1. Блинов Н.И. Ошибки, опасности и осложнения в хирургии / под ред. Н.И. Блинова и Б.М. Хромова. – М.: Медицина, 1972. – 486 с.
2. Бобров О.Е. Врачебная ошибка или профессиональное невежество? Мифы, иллюзии, реальность // Лекарь. – 2008. – № 1-2. – С. 6-12.
3. Медичний портал – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://medportal.ru/mednovosti/news/2015/06/02/902errors/>
4. Медичний портал – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.medlawcenter.com.ua/ua/publications/75.html>
5. Медичний портал – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed>

Сіроха Олексій Ігорович

студент 4го курсу 2 групи ФПЛ ЗСУ Національного медичного університету ім. О.О.Богомольця

Науковий керівник – асистент

Ергард Наталія Миколаївна

Кафедра судової медицини та медичного права Національного медичного університету ім. О.О. Богомольця

СМЕРТЬ ВІД МЕХАНІЧНОЇ АСФІКСІЇ В РЕЗУЛЬТАТІ ПОПАДАННЯ СТОРОННІХ ПРЕДМЕТІВ І БЛЮВОТНИХ МАС У ДИХАЛЬНІ ШЛЯХИ

Сьогодні питання в судовій медицині щодо смерті від механічної асфіксії внаслідок попадання сторонніх предметів і блювотних мас у дихальні шляхи, яка має вигляд вбивства або нещасного випадку, ставлять перед собою як судово-медичні експерти, так і поліція, тому воно має велике значення для органів досудового розслідування для встановлення обставин вбивств.

Механічна асфіксія від перекривання дихальних шляхів – це гостре